

[Aksel Larsen.]

denne Landsdel. Det vilde skabe os et nationalt Grænseværn, en Modvægt imod en eventuel Folkeophobning Syd for Grænsen. Det vil være en af de mest positive Foranstaltninger, man kan foretage sig, hvis man vil værne Danmarks Sydgrænse.

Derfor bestrider jeg ikke, at Befolkningen i Sydslesvig, saavel den hjemmboende som den tilflyttede, kan være en Fare, og at vi ikke kan lade denne ude af Agt. Jeg ser imidlertid Faren deri, at Befolkningen i Sydslesvig, saavel den fastboende som den tilflyttede — maaske i særlig Grad den tilflyttede, det savner jeg konkrete Forudsætninger for at kunne dømme om —, er af ren nazistisk Indstilling i sit overvejende Flertal. Der ligger Faren, og det, der er Brug for, for Danmarks Skyld og for Grænsens Skyld og for Sønderjyllands Skyld, det er, at Befolkningen i Sydslesvig bliver afnazificeret, opdraget til Demokrati, til Forstaaelse af, at man kan leve fredeligt sammen med sine Naboer, saavel i folkelig som i statslig Henseende, og der mener jeg, at Danmark har Ret til at gøre sine Synspunkter gældende og sige: Vi mener i Almindelighed, at Potsdam-Beslutningerne om Afnazificering af det tyske Folk skal gennemføres, men vi er særlig interesseret i, at de gennemføres i de Egne, der ligger nærmest Danmark, og ikke mindst i den Situation, disse Egne befinder sig i, med den pludselig voldsomt forøgede Befolkningsstæthed af Elementer, der kommer langvejs fra og har en noget anden Mentalitet end de hjemmehørende, o. s. v., o. s. v. Altsaa, her ligger Danmarks store Interesse i Sydslesvig, at man faar Befolkningen afnazificeret — og vi hører jo mange, mange bitre og ofte, som det synes, rigtige Klager over, at dette gaar alt for daarligt, eller at det slet ikke gaar —, at vi faar Sikring for, at der virkelig bliver demokratiske Forhold, demokratiske Friheder, og at de dansksindede ogsaa faar saadanne. Der er jeg tilbøjelig til at give dem Ret, som siger, at det danske Befolkningselement ikke har lige politiske Friheder og Rettigheder med andre, navnlig naar man tager i Betragtning, hvad man jo maa, at Danskerne dog i højere Grad maa antages at være Demokrater og Antinazister end nogen andre Befolkningsdele i Sydslesvig.

Man skal paa den anden Side ikke skyde over Maalet, man skal være meget varsom med, hvem man tager ind i de danske Organisationer og anerkender som dansksindede, og jeg tror ogsaa, man skulde efterprøve den kolossale Tilvækst, man har faaet, og se, om der ikke skulde være kommet nogen ind ved Hjælp

af „den trojanske Hest“, som ikke hører til der. Det maa være saadan, at det danske Mindretals Organisationer i Sydslesvig ogsaa virkelig kan paatage sig en positiv Garanti for, at det er ærligt indstillede demokratiske Elementer, der har meldt sig til dem, for ellers bliver det vanskeligt virkelig at underbygge Kravet om Friheder for den danske Befolkning. Men jeg mener, at her har Danmark en Ret og en Pligt til ogsaa at sige til de allierede Magter, at vi ønsker, der bliver politisk, kulturel og national Frihed for det danske Folkeelement Syd for Danmarks Grænse, og man maa fra den danske Regerings Side have Ret til at have en vis Føling med dette og føre en vis Kontrol med det. I den Henseende er der ingen Uenighed mellem os og Regeringen.

Saa mener vi, at vi skal foretage de Foranstaltninger med Hensyn til de tyske Flygtninge i Danmark, med Hensyn til den værste Del af det tyske Mindretal i Sønderjylland og med Hensyn til den økonomiske Opbygning i Sønderjylland, som jeg her har nævnt. Dette mener vi, man bør koncentrere sig om.

Vi er fuldt ud indforstaaet med det, den højtærede Udenrigsminister i Slutningen af sin Redegørelse ganske kort skitserede som Regeringens Program for Arbejdet i og omkring Sydslesvig i den kommende Tid, men dog er vi ikke saa sikre paa, at vi kan stemme for det Forslag til Beslutning, som er stillet af Ordførerne for 5 af Folketingets Partier. Det forekommer os nemlig, at det ikke er godt eller klart formuleret, og dette kan under visse Omstændigheder være en uomgængelig Nødvendighed. Vi kunde have ønsket, at der havde staaet i det, at Grænsen ligger fast, men jeg er fuldkommen klar over, at det vilde det være umuligt at faa ind i det, og jeg skal afstaa fra at stille Ændringsforslag, selv om det burde begynde med at sige: „Idet Folketinget erindrer om Regeringserklæringen af 9. Maj 1945 om, at Grænsen ligger fast, og idet det tager Udenrigsministerens Redegørelse til Efterretning...“. Jeg mener ikke, der er sket noget, som ændrer den Stilling, Regering og Rigsdag indtog den 9. Maj i Fjor, og jeg er i hvert Fald klar over, at der er et stort Flertal for det samme Standpunkt den Dag i Dag.

Dernæst mener vi, at der i hvert Fald burde noget ind i Beslutningen om, at man henstiller til de paagældende allierede Magter at sørge for, at der sker en virkelig, ikke en papirmæssig, Afnazificering af Befolkningen i Sydslesvig, og saa ved jeg ikke, om man maaske ikke oven i Købet skulde henvisse til, at det er jo dette, der er forudsat for hele Tysklands Befolkning gennem Pots-